

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Veselou ve věci

navrhovatelka: **Sebeobrana akcionářů – Dřevostroj Čkyně, pobočný spolek,**
IČO 72056240

sídlem Bratislavská 212/29, 602 00 Brno

zastoupená advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem

sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

za účasti: 1. **Dřevostroj Čkyně, a. s.,** IČO 45021112

sídlem Spůle 25, 384 81 Čkyně

2. **WOOD-FOREST GROUP a.s.,** IČO 28779185

sídlem Hrnčíře 2, 584 01 Ledec Nad Sázavou

obě zastoupeny advokátem JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA

sídlem Lidická 710/57, 602 00 Brno

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění a stanovení přiměřené výše protiplnění

takto:

- I. Návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění za akcie společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, 10 000 Kč, 100 000 Kč a 1 000 000 Kč, při vytěsnění minoritních akcionářů schváleném valnou hromadou uvedené společnosti dne 29. 6. 2010, návrh na určení výše přiměřeného protiplnění za tyto akcie a návrh na přiznání jiné výše přiměřeného protiplnění včetně obvyklého úroku, **se zamítá.**
- II. Navrhovatelka **je povinna** zaplatit účastnici 1. na náhradě nákladů řízení částku 84 915,40 Kč, do 3 dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce účastnice 1.
- III. Navrhovatelka **je povinna** zaplatit účastnici 2. na náhradě nákladů řízení částku 125 204,60 Kč, do 3 dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce účastnice 2.
- IV. Navrhovatelka **je povinna** zaplatit státu částku 39 144,16 Kč, do 3 dnů od právní moci usnesení na účet Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Odůvodnění:

I. Průběh řízení

1. Navrhovatelka se návrhem na zahájení řízení došlým soudu dne 13. 8. 2010 (po připuštěné změně návrhu – viz odst. 4) domáhá přezkoumání a určení výše přiměřeného protiplnění podle § 183k odst. 1 obch. zák. a přiznání jiné výše přiměřeného protiplnění včetně obvyklého úroku. Navrhovatelka byla akcionářem účastnice 1. (dále také jen „společnost“), přičemž mimořádná valná hromada konaná dne 29. 6. 2010 rozhodla podle § 183i obch. zák. o přechodu všech akcií na hlavního akcionáře – původní účastnici 2. (Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a.s.) za přiměřené protiplnění ve výši 1 445 Kč za jednu akcií účastnice 1. o jmenovité hodnotě 1 000 Kč.
2. V řízení bylo již dříve na základě kupních smluv prokázáno (srov. č. l. 875, č. l. 878, č. l. 898), že navrhovatelka byla vlastníkem 180 akcií účastnice 1. o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, za které jí náleželo protiplnění 1 445 Kč za 1 akcií podle znaleckého posudku znaleckého ústavu TPA

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavel Zabranský.

Horwath Valuation Services s.r.o. Tento znalecký posudek trpí podle navrhovatelky vadou spočívající v nesprávné aplikaci metody diskontovaných peněžních toků (DCF), spočívající v neodůvodněné aplikaci přírážek za menší společnost, za nižší likviditu a za nejistotu budoucích tržeb, nepřiměřeně vysokou míru nákladů na vlastní kapitál, nezohlednění struktury pasiv. Ocenění rovněž nezohledňuje skutečnost, že do roku 2006 byla společnost Dřevostroj Čkyně, a.s. spolu s původním hlavním akcionářem a WOOD-FOREST, s.r.o. (dále jen „WOOD-FOREST“) vzájemně propojena tak, že mezi nimi existovalo kruhové vlastnictví (společnost vlastnila 99,67% podíl ve WOOD-FOREST, ten vlastnil 97,96% podíl v původním hlavním akcionáři a původní hlavní akcionář vlastnil 97,66% podíl ve společnosti). V roce 2006 prodala společnost svůj podíl ve WOOD-FOREST společnosti YESLEPORT CONSULTANTS LIMITED se sídlem na Kypru (dále jen „YESLEPORT“). Kupní cena za podíl činila pouhých 1 150 000 EUR (v přepočtu cca 32 775 000 Kč), přestože WOOD-FOREST vykazoval v roce 2005 vlastní kapitál 327 012 000 Kč. Hodnota společnosti se tím dramaticky snížila, čímž společnosti vznikla škoda ve výši rozdílu mezi vykázanou hodnotou podílu společnosti ve WOOD-FOREST a kupní cenou (tj. 294 237 000 Kč). Za škodu jsou odpovědní tehdejší členové představenstva společnosti, kteří škodu způsobili, a členové dozorčí rady, kteří škodu nevymáhali, jakož i pozdější členové uvedených orgánů, kteří škodu rovněž nevymáhali.

3. Zamítavá rozhodnutí nadepsaného soudu a Vrchního soudu v Praze zrušil Nejvyšší soud svým usnesením ze dne 26. 6. 2014, č.j. 29 Cdo 3354/2012-305, v němž dovodil, že právo na zaplacení protiplnění podle § 183m odst. 2 obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. (dále jen „obch. zák.“) vzniká dosavadním vlastníkům listinných akcií jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 obch. zák. Právo domáhat se přezkumu přiměřenosti protiplnění se přitom mohou domáhat všichni, kdo nabyli akcie do okamžiku jejich přechodu na hlavního akcionáře. Originál listinné akcie na majitele je způsobitelným průkazem toho, že osoba, která jej předložila, je oprávněna vykonávat práva s akcií spojená. Tvrdila-li tedy společnost v projednávané věci, že navrhovatel, který předmětné akcie předal společnosti, není ve věci aktivně legitimován, je na ní, aby prokázala, že navrhovatel nebyl vlastníkem akcií ke dni jejich přechodu na hlavního akcionáře. K prokázání uvedené skutečnosti však nedostačuje zjištění, že s jednou (ze 180) předmětných akcií se valné hromady o vytěsnění účastnila osoba odlišná od navrhovatele. Podle Nejvyššího soudu ani případné zjištění, že navrhovatel nabyl předmětné akcie až po valné hromadě o vytěsnění, není samo o sobě podkladem pro závěr, že by jednal v rozporu s dobrými mravy.
4. Usnesením ze dne 15. 1. 2015, č.j. 13 Cm 1230/2010-324, které nabylo právní moci dne 3. 3. 2015, nadepsaný soud rozhodl, že v řízení bude namísto s původním hlavním akcionářem jednáno s WOOD-FOREST GROUP a.s. Soud zjistil, že předmětné akcie přešly na účastnici 2. rozdělením odštěpením sloučením, zapsaným do obchodního rejstříku dne 1. 3. 2014. Stejným usnesením připustil soud změnu návrhu, kterou se navrhovatelka domáhala, aby soud určil přiměřené protiplnění za jednu akcii společnosti o jmenovité hodnotě 1000 Kč, resp. 10 000 Kč, 100 000 Kč a 1 000 000 Kč, přiznal navrhovatelce právo na toto jiné protiplnění a na obvyklý úrok z uvedeného protiplnění od 15. 8. 2010 do zaplacení.
5. Usnesením ze dne 30. 8. 2017, č.j. 13 Cm 1230/2010-474, nadepsaný soud určil výši protiplnění za jednu akcii společnosti o jmenovité hodnotě 1 000 částkou 2 058 Kč, za jednu akcii o jmenovité hodnotě 10 000 Kč částkou 20 578 Kč, za jednu akcii o jmenovité hodnotě 100 000 Kč částkou 205 781 Kč a za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 000 Kč částkou 2 057 812 Kč. Dále přiznal navrhovateli obvyklý úrok, za který banky poskytovaly úvěry v sídle účastnice 2. ke dni 14. 8. 2010, ode dne 15. 8. 2010 do vyplacení doplatku k protiplnění, a rozhodl o nákladech řízení. Navrhovatelkou tvrzený nárok na náhradu škody proti členům jejích orgánů považoval za promlčený; navíc poukázal na to, že ocenění takové pohledávky se blíží nule.

6. Citované usnesení zrušil Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 5. 3. 2019, č.j. 14 Cmo 468/2017-516, a věc vrátil nadepsanému soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud především konstatoval, že podepsaný soud nerozhodl o návrhu navrhovatele na zaplacení doplatku protiplnění, ačkoli se jeho zaplacení domáhal, a výrok o obvyklém úroku není vykonatelný, neboť není uvedena jeho výše. Citoval přitom usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod R 104/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, podle něhož vedle sebe ob stojí nárok na určení výše přiměřeného protiplnění i nárok na jeho doplacení; soud přitom není vázán návrhem výše přiměřeného protiplnění. Dále citoval usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2018, sp. zn. 29 Cdo 2551/2016, podle kterého osobou povinnou k výplatě protiplnění je hlavní akcionář; společnost není povinna protiplnění zaplatit společně a nerozdílně s ním.
7. Vrchní soud citoval rovněž judikaturu Nejvyššího soudu, podle které určení hodnoty podniku společnosti je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti. Součástí odborného posouzení znalce přitom je i volba metod ocenění s ohledem na poměry oceňované společnosti. Má-li být protiplnění přiměřené, nepřichází při ocenění společnosti v úvahu tzv. diskont za likviditu nebo minoritu. Zákon požaduje, aby protiplnění bylo spravedlivé. Nadepsaný soud proto pochybil při upřesnění znaleckého úkolu; znalci měl zadat, aby určil spravedlivou hodnotu akcií společnosti. Vrchní soud nicméně přisvědčil závěru nadepsaného soudu, že tvrzené znehodnocení akcií společnosti v dřívější době (převodem společností vlastněného podílu ve společnosti WOOD-FOREST na YESLEPORT) nemůže ovlivnit hodnotu podniku společnosti jinou částkou, než skutečně ke dni oceňování má. Odvolací soud dále konstatoval, že závěr podepsaného soudu o volbě jedné ze čtyř variant ocenění, které určil znalecký ústav EQUITA Consulting s.r.o., je nepřezkoumatelný. Použití metody ocenění dostupné v roce 2015 však bylo podle odvolacího soudu zcela namístě. Odvolací soud uložil nadepsanému soudu, aby výsledkem zástupců znaleckého ústavu objasnil volbu použité metody ocenění majetku společnosti k 14. 8. 2010, včetně důvodů nepoužití přírážek při stanovení výše nákladů vlastního kapitálu.
8. Rovněž Vrchní soud v Praze uvedl, že se soud I. stupně zcela vypořádal s námitkami ohledně případného vlivu prodeje obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST převedeného na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005 ze společnosti na společnost YESLEPORT. Uzavřel, že případné znehodnocení akcií společnosti v dřívější době nemůže ovlivnit hodnotu podniku a od ní se odvíjející hodnotu akcií jinou částkou, než skutečně ke dni oceňování má. Namítané pochybení soudu I. stupně, že neuložil znaleckému ústavu povinnost zabývat se otázkou převodu obchodního podílu, jak požadoval navrhovatel, jakož i argument, že se znalecký ústav dostatečně nevypořádal s jím předloženým znaleckým posudkem ohledně této otázky, neobstojí. Znaleckému ústavu nebylo uloženo se tímto posudkem zabývat, tudíž nedošlo k vytýkanému pochybení. Zadání znaleckého úkolu spočívajícího ve stanovení hodnoty obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST převedeného na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005 ze společnosti na společnost YESLEPORT, jakož i v určení, jak se změnila hodnota společnosti (o jakou částku) v důsledku uvedeného převodu obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST k 14. 10. 2010, rovněž odvolací soud považoval za nadbytečné, nemající vliv na výši přiměřeného protiplnění.
9. Usnesením ze dne 23. 8. 2019, č.j. 13 Cm 1230/2010-635, nadepsaný soud zamítl návrh navrhovatele, aby soud připustil přistoupení Lesní společnosti Ledeč nad Sázavou, a.s. jako dalšího účastníka do řízení (výrok I.), zamítl návrh účastnice 2), aby řízení bylo přerušeno do právní moci rozhodnutí o skončení řízení vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009 (výrok II.) a dále určil výši protiplnění za jednu akcií společnosti o jmenovité hodnotě 1 000 Kč částkou 2 058 Kč, za jednu akcií o jmenovité hodnotě 10 000 Kč částkou 20 578 Kč, za jednu akcií o jmenovité hodnotě 100 000 Kč částkou 205 781 Kč a za jednu akcií o jmenovité hodnotě 1 000 000 Kč částkou 2 057 812 Kč. Dále uložil společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s. povinnost zaplatit navrhovateli částku 110 340 Kč s 4,93% ročním úrokem z téže částky od 14. 8. 2010 do

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavel Zabranský.

zaplacení a dále rozhodl o náhradě nákladů řízení. Soud určil přiměřené protiplnění za akcie společnosti podle varianty 2B znaleckého posudku znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o. a vázán právním názorem vrchního soudu, že povinnost vyplatit protiplnění tíží jen hlavního akcionáře, tj. v projednávané věci účastníci 2. jako právního nástupce původního hlavního akcionáře, uložil mu soud povinnost doplatit navrhovatelce rozdíl mezi dosud zaplaceným protiplněním ve výši 260 100 Kč a protiplnění, které jí za 180 akcií po 2 058 Kč náleží. Úrok pak soud určil podle databáze ARAD spravované Českou národní bankou, podle které úroková sazba korunových úvěrů poskytnutých bankami nefinančním podnikům v ČR v srpnu 2010 činila u nově sjednaných úvěrů do výši 7 500 000 Kč 4,93 % ročně. K námitce navrhovatele, že při určení hodnoty společnosti by mělo být přihlédnuto k prodeji jejího podílu ve WOOD-FORESTu v roce 2006 soud uvedl, že je podle § 226 odst. 1 o.s.ř. vázán právním názorem Vrchního soudu, podle něhož případné znehodnocení akcií v dřívější době nemá za následek, že by se společnost měla ocenit jinak, než svou hodnotou ke dni přechodu akcií na hlavního akcionáře (Výroky I. a II. nabyly právní moci dne 15. 11. 2019).

10. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 2021, č.j. 14 Cmo 26/2020-714 bylo usnesení soudu I. stupně ve výrocích III. a IV. potvrzeno (týkající se výše přiměřeného protiplnění za akcie společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. a o uložení povinnosti společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s. zaplatit navrhovateli částku 110 340 Kč s příslušenstvím) a změněno ohledně výroku o náhradě nákladů řízení. Odvolací soud potvrzovací výroky pokládal za věcně správné, když soud I. stupně náležitě objasnil skutkový stav a v návaznosti na to své rozhodnutí náležitě odůvodnil, odvolací soud v podrobnostech odkazoval na své předchozí rozhodnutí. Odvolací soud se rovněž v daném odvolacím řízení blíže nezabýval námitkami navrhovatele ohledně případného vlivu prodeje obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST převedeného na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005 ze společnosti na společnost YESLEPORT, když s touto argumentací se odvolací soud zcela vypořádal již ve svém předchozím zrušovacím rozhodnutí. Odvolací soud v podrobnostech na tyto své závěry zcela odkázal, neboť neměl důvodu se od nich dále odchýlit.
11. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 2021, č.j. 14 Cmo 26/2020-714, jakož i výroky III. – VII. usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č.j. 13 Cm 1230/2010-635, ve znění usnesení téhož soudu ze dne 11. 11. 2017, č. j. 13 Cm 1230/2010-654 (opravné usnesení týkající se nákladů řízení), zrušil Nejvyšší soud svým usnesením ze dne 22. 3. 2022, č.j. 27 Cdo 2970/2021-743, neboť se odvolací soud (jakož i soud I. stupně) přes námitky navrhovatele otázkou existence předmětné pohledávky společnosti, ani jejím případným vlivem na výši přiměřeného protiplnění nezabýval, a právní posouzení otázky přiměřenosti protiplnění za přechod účastnických cenných papírů je tak neúplné a tudíž nesprávné.
12. Krajský soud v Českých Budějovicích ve svém posledním usnesení ve věci samé ze dne 24. 5. 2023, č.j. 13 Cm 1230/2010-935, výrokem I. rozhodl, že výše přiměřeného protiplnění za akcie společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. při vytěsnění menšinových akcionářů schváleném valnou hromadou společnosti dne 29. 6. 2010, činí za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč částku 2 058 Kč, za jednu akcii o jmenovité hodnotě 10 000 Kč částku 20 578 Kč, za jednu akcii o jmenovité hodnotě 100 000 Kč částku 205 781 Kč a za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 000 Kč částku 2 057 812 Kč. Výrokem II. uložil společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s. povinnost zaplatit navrhovatelce částku 110 340 Kč s 4,93% úrokem jdoucím ročně z této částky od 14. 8. 2010 do zaplacení. Výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výrokem IV. uložil navrhovatelce i účastnicím 1. a 2. povinnost zaplatit státu – Krajskému soudu v Českých Budějovicích na náhradě nákladů řízení každé částku 13 048,05 Kč.
13. Při svém dalším rozhodování vyšel z toho, že: 1) dne 20. 12. 2005 společnost (jednající předsedou představenstva [REDAKCE]) uzavřela se společností YESLEPORT CONSULTANTS

LIMITED, se sídlem Kleomenous 1, Akritas Tower, Flat/Office 603, P. C. 1060, Nicosia, Cyprus, registrovanou podle kyperských zákonů pod reg. č. HE160484 smlouvu, kterou na nabyvatelku převedla obchodní podíl ve společnosti WOOD-FOREST, s.r.o. o velikosti 99,67 % za kupní cenu 1 150 000 EUR, v přepočtu cca 32 775 000 Kč (dále jen „převod obchodního podílu“ či „smlouva o převodu obchodního podílu“); 2) společnost WOOD-FOREST byla v roce 2005 v postavení ovládané osoby vůči společnosti, která disponovala 99,67% podílem na společnosti WOOD-FOREST. Společnost byla v roce 2006 v postavení ovládané osoby vůči Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, a.s. (dále jen „hlavní akcionářka“), která disponovala 97,66% podílem na společnosti. Hlavní akcionářka byla v tomtéž roce v postavení ovládané osoby vůči společnosti WOOD-FOREST, která disponovala 97,96 % hlasovacích práv na hlavní akcionáře. Společnost WOOD-FOREST byla v roce 2006 v postavení ovládané osoby vůči nabyvatelce, která disponovala 99,67% podílem na společnosti WOOD-FOREST; 3) mimořádná valná hromada společnosti konaná dne 29. 6. 2010 (dále jen „druhá valná hromada“) rozhodla o přechodu všech účastnických cenných papírů na hlavní akcionářku, podle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“). Výše protiplnění byla hlavním akcionářem určena částkou 1 445 Kč za akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, podkladem pro její určení byl posudek znaleckého ústavu TPA Horwath Valuation Services s. r. o.; 4) šlo již o druhé usnesení valné hromady společnosti o vytěsnění. První usnesení bylo přijato na valné hromadě konané dne 10. 8. 2005 (dále jen „první valná hromada“). Krajský soud v Českých Budějovicích svým usnesením ze dne 19. 9. 2006, č. j. 13 Cm 975/2005-35, vyslovil neplatnost tohoto usnesení, neboť způsob učení práva výkupu akcií měl porušovat základní práva akcionáře. Výše přiměřeného protiplnění na první valné hromadě byla stanovena (na základě znaleckého posudku č. [REDACTED] ze dne 20. 7. 2005 zpracovaného znaleckým ústavem BOHEMIA EXPERTS, s. r. o.) za 1 akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč částkou 897 Kč; 5) dne 1. 10. 2010 navrhovatelka předložila společnosti na základě dodatečné výzvy ze dne 22. 9. 2010 (zveřejněné v Obchodním věstníku a v Hospodářských novinách) celkem 180 kusů kmenových listinných akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, za které jí bylo vyplaceno protiplnění 1 445 Kč za 1 akcii. Navrhovatelka za akcie obdržela přiměřené protiplnění ve výši 260 100 Kč, jež nepovažovala za spravedlivé. Namítala nejen vady ve zpracování znaleckého posudku, ale i nezohlednění skutečnosti, že společnost v roce 2005 převedla obchodní podíl ve společnosti WOOD-FOREST za nepřiměřeně nízkou cenu. Tím měla společnosti vzniknout pohledávka z titulu náhrady škody, kterou společnosti způsobili členové volených orgánů převodem obchodního podílu „za naprosto podhodnocenou kupní cenu“ (dále jen „pohledávka“). Za tuto škodu měli být odpovědní tehdejší členové představenstva společnosti, kteří škodu způsobili, i členové dozorčí rady, kteří škodu nevymáhali. Za škodu vzniklou nevymáháním této pohledávky (jež se stala nedobytnou) odpovídají rovněž členové představenstva a dozorčí rady; 5) v roce 2009 došlo k fúzi splynutím společností WOOD-FOREST a společnosti FOREST WOOD s.r.o., se vznikem právní nástupkyně hlavní akcionářky jako nástupnické společnosti. V důsledku přeměny hlavní akcionářky rozdělením odštěpením sloučením přešly dne 1. 3. 2014 akcie společnosti na právní nástupkyni hlavní akcionářky. Soud prvního stupně tak považoval pasivní legitimaci účastnice 2. jako právní nástupkyně hlavní akcionářky za danou; 6) podle znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem EQUITA Consulting s.r.o. vycházejícího z dat a informací známých k 14. 8. 2010 činila „spravedlivá hodnota společnosti při stavu poznání k 2015“ částku 209 928 000 Kč. Při oceňování podniku společnosti nebyla zohledněna pohledávka společnosti za členy jejích volených orgánů; 7) Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 16. 1. 2023, č. j. 13 Cm 2659/2009-920, zamítl žalobu, již se žalobce (navrhovatelka v tomto řízení) proti deseti žalovaným (členům a bývalým členům volených orgánů společnosti) a společnosti samotné domáhala zaplacení částky 6 334 200 Kč z titulu náhrady škody (dále jen „řízení o náhradu škody“). Ta měla navrhovateli vzniknout převodem obchodního podílu pod cenou, čímž došlo ke snížení hodnoty akcií společnosti vlastněných žalobcem (navrhovatelkou).

Bývalí členové volených orgánů tím měli porušit svou povinnost jednat při výkonu své funkce s péčí řádného hospodáře, jelikož uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu nezakázali a škodu později za společnost nevymáhali. Žalovaná (společnost) pak měla dle tvrzení navrhovatele za toto jednání odpovídat, neboť se jí jednání členů jejího představenstva přičítá; 8) ze znaleckého posudku Ing. Petra Tůmy ze dne 5. 5. 2008 vyplynulo, že poté, co společnost prodala svůj 99,67% podíl ve společnosti WOOD-FOREST, čímž zaniklo „kruhové vlastnictví“, došlo k výrazné změně hodnoty společnosti, a tím i k dramatickému propadu hodnoty připadající na jednu akcii společnosti vlastněnou menšinovými akcionáři, a to konkrétně z částky 35 939 000 Kč na 749 Kč (mělo tedy jít o „cca 98% pokles“); 9) v nedobrovolné dražbě konané dne 16. 12. 2004 byly akcie společnosti o jmenovité hodnotě 1 000 Kč vydraženy za cenu 876 Kč (za každou z 7 988 akcií).

14. Soud prvního stupně při svém právním hodnocení došel k závěru, že navrhovatelkou tvrzená pohledávka neexistuje. Nemohla tak ani ovlivnit výši přiměřeného protiplnění. Navrhovatelka totiž chybně vycházela z ocenění obchodního podílu ve společnosti WOOD-FOREST při jejím zapojení do „kruhové struktury“. Podíl společnosti zapojené do „kruhové struktury“ totiž nelze ocenit tím, že jeho hodnotu tvoří všechny společnosti do „kruhové struktury“ zapojené. K převodu obchodního podílu došlo více jak 4 roky před rozhodnutím o vytěsnění, a to z důvodu, aby nebyl porušován zákon [fakticky se tím napravoval předtím existující protiprávní stav, přitom náprava protiprávního stavu bez dalšího neznámá porušení povinnosti, které by mělo zakládat odpovědnost členů statutárního orgánu za škodu (i znalec uváděl, že v případě kruhové struktury představuje ocenění podílu ve společnosti zapojené do takové struktury vážný problém, neboť podmínkou takového ocenění je znalost toho, kdo je společností mateřskou a kdo dceřinou)], nikoli v souvislosti s řízením o vyslovení neplatnosti usnesení první valné hromady společnosti (jejíž neplatnost byla později vyslovena). Vznik nabyvatelky (společnosti YESLEPORT) předcházela podání návrhu na vyslovení neplatnosti daného usnesení, nespočívá tedy ani s rozpojením „kruhové struktury“. Závadným neshledal, že za nabyvatelku uzavřel smlouvu o převodu obchodního podílu zástupce účastnice 1. a 2., řízení totiž bylo zahájeno až poté, co o vytěsnění rozhodla druhá valná hromada společnosti. Z dokazování nevyplývalo, že by společnost účelově vyčkávala s druhým vytěsněním 4 roky, aby se tvrzená pohledávka navrhovatele promlčela. Poukázal i na to, že se cena za 1 kus akcie společnosti o jmenovité hodnotě 1 000 Kč od prvního vytěsnění do prodeje akcií v nedobrovolné dražbě snížila jen nepatrně (za 7 měsíců klesla o 21 Kč). K tomu odkázal na výpověď znalce Ing. Hálka u Krajského soudu v Hradci Králové, podle něhož hodnota společnosti WOOD-FOREST ve výši cca 290 000 000 Kč platila pouze při jejím zapojení do „kruhové struktury“. Výše přiměřeného protiplnění byla stanovena znaleckým posudkem znaleckého ústavu TPA Horwath Valuation Services s.r.o. částkou 1 445 Kč, což je o 61 % více než při prvním vytěsnění, a to přesto, že při druhém vytěsnění již společnost nebyla součástí „kruhové struktury“ a do výše protiplnění se již mohla promítnout navrhovatelem tvrzená pohledávka na náhradu škody. To, že k vytěsnění nedošlo v roce 2005, ale až v roce 2010, bylo tak pro menšinové akcionáře nakonec výhodnější.
15. Soud prvního stupně si byl vědom výše zmíněného názoru Nejvyššího soudu, že i závazky, které de iure neexistují (resp. nejde o závazky společnosti) či které se opírají o neplatná právní jednání, se mohou promítnout do závěru o hodnotě podniku, proto je třeba zvážit, zda je nepromítnout i do výše přiměřeného protiplnění. Dospěl však k závěru, že v tomto konkrétním případě k pohledávce není na místě přihlížet, jelikož jde o účelové tvrzení ze strany navrhovatelky, nadto pohledávka neexistuje. Nikoho nelze činit odpovědným za to, v jakém místě došlo k rozpojení „kruhové struktury“, přestože to má zásadní vliv na hodnotu té které společnosti dříve do „kruhové struktury“ zapojené. Rozpojením se hodnota předtím reprezentovaná „kruhovou strukturou“ nikam nevytrácí, pouze je nově zřejmé, které osoby jsou ovládajícími a které ovládanými. Ani bezplatným rozpojením by „tak škoda vzniknout nemohla“. Úplatným převodem obchodního podílu se naopak tržní hodnota společnosti zvýšila, proto se zvýšila i výše protiplnění při druhém

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavel Zabranský.

vytěsnění ve srovnání s tím prvním. Jelikož uzavřel, že navrhovatelkou tvrzená pohledávka neexistuje, nezabýval se blíže ani jejím možným promlčením, ani možnou neexistencí „kruhové struktury“ z důvodu absolutní neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu z roku 1995.

16. Dále se tedy soud prvního stupně zabýval výši přiměřeného protiplnění bez vlivu tvrzené pohledávky na ni. Při určení hodnoty společnosti soud prvního stupně „nepřihlížel k převodu obchodního podílu s odůvodněním, že je vázán právním názorem Vrchního soudu v Praze“, podle něhož nemá případné znehodnocení akcií v dřívější době za následek, že by se společnost měla ocenit jinak, než svou hodnotou ke dni přechodu akcií na hlavní akcionářku. Převod obchodního podílu byl nutný k nápravě protiprávního stavu, tj. k rozpojení „kruhové struktury koncernu“. To přitom samo o sobě neznamená porušení povinností, které by zakládalo odpovědnost členů volených orgánů za škodu. I znalec navíc uvedl, že účast společnosti v „kruhové struktuře“ problematizuje její ocenění, neboť jeho podmínkou je znalost toho, která společnost je ovládající a která ovládanou.
17. Soud prvního stupně vyloučil aplikaci přírážky na likviditu a minoritu (odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3359/2012). Poznamenal, že při určení hodnoty společnosti ke dni přechodu vlastnického práva k akciím na hlavní akcionářku se má přihlížet ke skutkovému stavu danému k uvedenému datu, to však neznamená, že by znalec měl využít jen odborné postupy známé v rozhodné době. Cílem § 183k odst. 1 obch. zák. je totiž ověřit, zda se vytěsněným akcionářům dostalo spravedlivého protiplnění. Bylo-li tedy využito vědeckých metod a odborných postupů známých v době rozhodnutí soudu a znalec zároveň vycházel pouze z majetkového stavu a finanční situace společnosti ke dni přechodu vlastnického práva k akciím, jakož i ke stavu ekonomiky a relevantního trhu v uvedené době, bylo postupováno správně. Konstatoval, že znalecký posudek Equita byl srozumitelný a logický. Znalec byl schopen relevantně reagovat na všechny dotazy a svůj posudek obhájil. Soud z něj proto vyšel a určil výši přiměřeného protiplnění dle varianty 2B znaleckého posudku [tedy dle spravedlivé hodnoty akcií při stavu poznání (vědeckých poznatků a odborných metod) z roku 2015]. Jelikož znalec do ocenění nezahrnoval pohledávky, o kterých nebylo účtováno, nezahrnul do něj ani navrhovatelkou tvrzenou pohledávku.
18. Výrok II. soud prvního stupně odůvodnil tím, že povinnost vyplatit přiměřené protiplnění tíží jen právní nástupkyni hlavní akcionářky, a uložil jí povinnost doplatit navrhovatelce rozdíl mezi dosud zaplaceným protiplněním ve výši 260 100 Kč a protiplněním, které jí náleží za 180 akcií po 2 058 Kč. K tomu navrhovatelce přiznal obvyklý úrok požadovaný bankami v sídle hlavní akcionářky ke dni přechodu vlastnického práva k akciím (dle § 183m odst. 2 ve spojení s § 502 obch. zák.). Výši úroku určil soud dle databáze ARAD spravované Českou národní bankou, přičemž vyšel z průměrné úrokové sazby bank v České republice, konkrétně ze sazby pro úvěry poskytované nefinančním podnikům do výše 7 500 000 Kč. Výrok III. soud prvního stupně odůvodnil odkazem na § 142 o. s. ř., když poměr úspěchu a neúspěchu tak podle soudu prvního stupně nešlo stanovit, právo na náhradu nákladů řízení tudíž nepřiznal žádnému účastníku. Výrok IV. odůvodnil soud prvního stupně odkazem na § 148 odst. 1 o. s. ř. Vycházel z nesporného charakteru řízení a z toho, že znalecký posudek hrazený státem byl vypracován v zájmu všech účastníků řízení. Rozhodl proto, že povinny zaplatit státu náhradu nákladů řízení jsou navrhovatel a účastnice 1) a 2). Lhůtu k plnění určil dle § 160 o. s. ř.
19. Vrchní soud v Praze posledně uvedené usnesení nadepsaného soudu zrušil usnesením ze dne 12. 11. 2024, č. j. 14 Cmo 201/2023-983. Ve svém odůvodnění uvedl, že (ve výsledku) souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že rozpojením kruhové struktury „byl napravitelný protiprávní stav“, přitom náprava tohoto protiprávního stavu „neznamená bez dalšího porušení povinností, které by mělo zakládat odpovědnost členů orgánů společnosti za škodu“. Jinak řečeno, za porušení povinností jednat s péčí řádného hospodáře není (bez dalšího) možno považovat úkony volených

orgánů (člena/členů představenstva, dozorčí rady) společnosti vedoucí k rozpojení (nežádoucí, protiprávní) kruhové struktury. Takové skutečnosti vedoucí k závěru o porušení povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře ostatně navrhovatelka ani netvrdí. S ohledem na tvrzení navrhovatelky je pro posouzení pohledávky totiž podstatným to, zda členové představenstva (dozorčí rady) společnosti jednali (postupovali) při převodu obchodního podílu ve společnosti WOOD-FOREST s péčí řádného hospodáře, či nikoli, tj. zda předmětný převod obchodního podílu v uvedené společnosti (na společnost YESLEPORT) byl uskutečněn za cenu tržní, či nikoli, tedy zda (navrhovatelkou) tvrzeným jednáním došlo k porušení povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře, či nikoli, a pokud ano, zda tímto jednáním způsobili společnosti škodu, či nikoli (§ 194 odst. 5, § 200 odst. 3 obch. zák.). Pro posouzení primární otázky, zda člen (členové) představenstva (dozorčí rady) při převodu uvedeného obchodního podílu jednal(i) s péčí řádného hospodáře, je stěžejní stanovení (určení) tržní ceny za převod obchodního podílu ve společnosti WOOD-FOREST při zohlednění (celkové) hodnoty, kterou nabyvatelka (společnost YESLEPORT) při převodu obchodního podílu v uvedené společnosti (rozpojením kruhové struktury) skutečně nabyla (získala), včetně zohlednění podílu (podílů) v jí vlastněné (vlastněných) společnosti (společnostech). Uvedený závěr však nelze již jen s ohledem na časový odstup (bez dalšího) učinit s odkazem na porovnání výše protiplnění při prvním a druhém vytěsnění a cenu, za kterou byla prodána 1 akcie společnosti v nedobrovolné dražbě (konané dne 16. 12. 2004), jak bylo učiněno soudem prvního stupně. Nikoli srozumitelné jsou i jeho závěry o (neúčelovosti) vzniku společnosti YESLEPORT, když v bodu 16 a 30 odůvodnění je uvedeno, že uvedená společnost vznikla 9. 5. 2005, v bodu 12 odůvodnění je uvedeno datum vzniku 7. 9. 2006 a v bodu 36 je uvedeno datum 7. 9. 2009. V návaznosti na výše uvedené je pak nepřezkoumatelným i závěr soudu prvního stupně, že hodnota společnosti se rozpojením kruhové struktury zvýšila. Není totiž zřejmé, jakými úvahami se soud prvního stupně při tomto posouzení řídil. Takový závěr totiž nelze učinit z porovnání „ceny protiplnění před rozpojením kruhové struktury a po jejím rozpojení“, s odkazem na porovnání ceny protiplnění v roce 2005 a v roce 2010, se závěrem, že uskutečnění vytěsnění až v roce 2010 bylo pro akcionáře „mnohem výhodnější“. Řečené rezonuje o to více, pokud se soud prvního stupně nikterak nevypořádal (ani) se závěry znaleckého posudku zpracovaného Ing. Petrem Tůmou (č. [REDACTED]), z něž (sám) zjistil, že „převodem obchodního podílu ve společnosti WOOD-FOREST došlo k dramatickému propadu hodnoty připadající na jednu minoritní akcii společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s., a to z částky 35 939 000 Kč na 749 Kč, tj. cca o 98 %“. Závěr soudu prvního stupně o tom, že pohledávka společnosti neexistuje, je proto závěrem nepřezkoumatelným, když výše popsané odůvodnění soudu prvního stupně je na újmu uplatnění práv odvolatelky v odvolacím řízení, jak je jí namítáno, neboť je pochybné, jak soud prvního stupně k přijatým závěrům o neexistenci pohledávky dospěl. Již jen z tohoto důvodu je třeba usnesení soudu prvního stupně jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. zrušit.

20. V dalším řízení uložil soudu prvního stupně zabývat se výše nastolenými otázkami týkající se (navrhovatelkou tvrzené) pohledávky společnosti vůči členům svých volených orgánů. Neopomene se případně zabývat rovněž navrhovatelem otevřenou otázkou odpovědnosti ostatních členů volených orgánů, resp. otázkou nevymáhání pohledávky (na náhradu škody) vůči odpovědným subjektům, včetně otázky promlčení pohledávky [přičemž pro její posouzení je rozhodný stav pohledávky k okamžiku přechodu vlastnického práva k akciím, resp. k okamžiku, kdy akcionář(i) vlastnické právo k akciím pozbyl(i)], ale i tím, zda námitka promlčení není v rozporu s dobrými mravy. V návaznosti na přijaté závěry pak otázkou vlivu takové pohledávky společnosti na výši přiměřeného protiplnění.

II. Dokazování

21. V řízení bylo již dříve ze smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 18. 12. 2009 (na č.l. 875) prokázáno, že převodce [REDACTED] se touto smlouvou zavázal převést do vlastnictví nabyvatele (navrhovatelky) kmenové akcie emitenta účastnice 1. v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 000 Kč v počtu 33 ks (č. akcií [REDACTED] – [REDACTED]), o souhrnné jmenovité hodnotě 33 000 Kč, přičemž nabyvatel se zavázal převodci za převod akcií zaplatit kupní cenu ve výši a za podmínek stanovených v dodatku č. 1 k této smlouvě. Smlouvou o převodu cenných papírů ze dne 18. 12. 2009 (na č.l. 878) se převodce [REDACTED] zavázal převést do vlastnictví nabyvatele (navrhovatelky) stejné akcie v počtu 50 ks (č. akcií [REDACTED] – [REDACTED], série [REDACTED]), v souhrnné jmenovité hodnotě 50 000 Kč, když smlouva je obsahově stejná jako smlouva na č.l. 875. Smlouvou o převodu cenných papírů ze dne 18. 12. 2009 (na č.l. 898) se převodkyně [REDACTED] zavázala převést do vlastnictví nabyvatelky (navrhovatelky) stejné akcie v počtu 97 ks (č. akcií [REDACTED] – [REDACTED], série [REDACTED]), v souhrnné jmenovité hodnotě 97 000 Kč, když smlouva je obsahově stejná jako smlouva na č.l. 875. Všechny smlouvy předložila navrhovatelka soudu až podáním došlým soudu dne 30. 11. 2022.
22. Z účetní závěrky navrhovatelky za rok 2009 soud zjistil, že finanční majetek navrhovatelky představuje týchž 180 listinných akcií Dřevostroje Čkyně (jako jsou uvedené v předchozím odstavci), které jsou oceněné pořizovací cenou 1 583 550 Kč. Mezi pohledávkami je rovněž uvedena pohledávka vůči členům statutárních orgánů a společnosti Dřevostroj Čkyně v nominální výši 6 334 200 Kč. Závazky tvoří úhrada pořizovací ceny pohledávek a úhrada pořizovací ceny akcií vždy v částce 1 583 550 Kč. Závěrka je sestavená ke dni 29. 3. 2010.
23. Z protokolu o předložení účastnických cenných papírů (na č.l. 233) soud zjistil, že navrhovatelka předložila Dřevostroji Čkyně 180 ks akcií o nominální hodnotě 1 000 Kč, č. [REDACTED] – [REDACTED] (33 ks), [REDACTED] – [REDACTED] (50 ks) a [REDACTED] – [REDACTED] (97 ks), když akcionáři za tyto akcie náleží protiplnění, které rozhodnutím mimořádné valné hromady bylo stanoveno ve výši 1 445 Kč za 1 ks akcie, o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. S ohledem na předložený počet akcií 180 ks má akcionář nárok na vyplacení proti plnění v celkové výši 260 100 Kč. Navrhovatelka akcie předložila společnosti dne 1. 10. 2010.
24. Při jednání dne 13. 8. 2025 provedl soud následující důkazy, které jsou stěžejní pro jeho právní posouzení, konkrétně pro právní závěr o zneužití práva ze strany navrhovatele.
25. Z úplného výpisu ze spolkového rejstříku Sebeobraný akcionářů z. s. (č. l. 1246) vyplynulo, že datum vzniku je 15. 12. 2009 (datum zápisu 1. 1. 2014), jako předseda spolku (statutární orgán) je zapsán od 10. 12. 2024 [REDACTED], přičemž předtím nebyl předseda spolku v rejstříku zapsán. Od 1. 6. 2021 do 10. 12. 2024 měl spolek status neaktivní spolek podle § 125a zákona č. 304/2013 Sb. Jako sídlo spolku je uvedena adresa Bratislavská 212/29, Zábrdovice, 602 00 Brno. Zapsány byly dva pobočné spolky – Sebeobrana akcionářů – organizační jednotka Dřevostroj Čkyně (od 10. 4. 2025 Sebeobrana akcionářů – Dřevostroj Čkyně, pobočný spolek) a Sebeobrana akcionářů – organizační jednotka LS Ledec nad Sázavou (od 8. 4. 2025 Sebeobrana akcionářů – LS Ledec nad Sázavou). Účelem spolku je: a) podpora společníků a akcionářů obchodních společností v jejich aktivitách, b) hájení zájmů společníků a akcionářů obchodních společností vůči protizákonnému postupu těchto společností, resp. jejich orgánů, c) právní osvěta obchodních společností a jejich orgánů ve vztahu k menšinovým společníkům a akcionářům těchto společností, d) poskytování informací jednotlivým členům pobočného spolku, e) vzdělávání společníků a akcionářů obchodních společností v oblasti jejich práv. Pobočný spolek udržuje svůj majetek.
26. Ze sbírky listin Sebeobraný akcionářů z. s. (č. l. 1257) vyplynulo, že jsou v ní uvedeny dvě listiny, a to stanovy společnosti založené 12. 12. 2024 (vzniklé 30. 5. 2024) a „ostatní zápis z VH“ založený 12. 12. 2024 (vzniklý 30. 5. 2024).

27. Z listin uvedených v předešlém odstavci (zápis z jednání valné hromady konané dne 30. 5. 2024, č. l. 1258-1261, a stanovы spolku, č. l. 1262-1264) vyplynulo, že na valné hromadě konané dne 30. 5. 2024 došlo ke změně stanov s ohledem na změnu právní úpravy a potřebu uvést stanovы do souladu s platnou právní úpravou. Dále byl 100 % většinou hlasů nejprve odvolán a následně zvolen jako předseda spolku [REDACTED]. Jako hlavní činnost spolku je ve stanovách ze dne 30. 5. 2024 uvedeno: „*Hlavní činnost spolku směřuje k ochraně práv a oprávněných zájmů společníků a akcionářů obchodních společností, zejména společnosti Dřevostroj Čkyně, a. s., IČ: 450 21 112, se sídlem Čkyně, PSČ 38481, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddílu B., vložce 480 (dále jen „Dřevostroj Čkyně, a. s.“) a společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a. s., IČ 474 52 722, se sídlem: Ledec nad Sázavou, Hrnčíře 2, PSČ 584 01, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové v oddílu B., vložce 832 (dále jen „LS Ledec nad Sázavou, a. s.“).*“ Dále vyplynulo, že pod rubrikou Zásady hospodaření (čl. 11) je uvedeno „*(1) Spolek hospodaří s majetkem, (2) Zdroji majetku jsou zejména: a) prostředky získané vlastní činností spolku, b) dary a příspěvky přijaté od právnických a fyzických osob, c) sponzorské příspěvky, d) výnosy z majetku spolku, e) členské příspěvky, f) dotace a granty, (3) Majetek spolku slouží pouze k naplňování cílů spolku a na pokrytí nákladů spojených s činností spolku. Hospodaření spolku nesměřuje k dosažení zisku. Spolek i pobočný spolek může nabývat majetek za účelem ochrany práv a oprávněných zájmů svých členů, jakožto i společníků a jiných akcionářů obchodních společností, v souladu s účelem spolku uvedeným v čl. 3 odst. 2 těchto stanov.*“
28. Z úplného výpisu ze spolkového rejstříku navrhovatelky Sebeobrany akcionářů – Dřevostroj Čkyně, pobočného spolku (č. l. 1247) vyplynulo, že datum vzniku je 18. 12. 2009 (datum zápisu 1. 1. 2014), jako předseda pobočného spolku (statutární orgán) je zapsán od 7. 4. 2025 [REDACTED], přičemž předtím nebyl předseda pobočného spolku v rejstříku zapsán. Od 1. 6. 2021 do 7. 4. 2025 měl spolek status neaktivní spolek podle § 125a zákona č. 304/2013 Sb. Jako sídlo spolku je uvedena adresa Bratislavská 212/29, Zábrdovice, 602 00 Brno. Účelem pobočného spolku je: a) podpora společníků a akcionářů obchodních společností v jejich aktivitách, b) hájení zájmů společníků a akcionářů obchodních společností vůči protizákonnému postupu těchto společností, resp. jejich orgánů, c) právní osvěta obchodních společností a jejich orgánů ve vztahu k menšinovým společníkům a akcionářům těchto společností, d) poskytování informací jednotlivým členům pobočného spolku, e) vzdělávání společníků a akcionářů obchodních společností v oblasti jejich práv. Pobočný spolek udržuje svůj majetek.
29. Ze sbírky listin Sebeobrany akcionářů – Dřevostroj Čkyně, pobočný spolek (č. l. 1265) vyplynulo, že jsou v ní uvedeny dvě listiny a to „ostatní zápis z jednání schůze členů pobočného spolku“ založený 11. 4. 2025 a „ostatní rozhodnutí předsedy spolku“ založený 11. 4. 2025.
30. Z rozhodnutí předsedy spolku založeného do sbírky listin 11. 4. 2025 (č. l. 1266) vyplynulo, že byl nejprve odvolán a následně zvolen jako předseda pobočného spolku [REDACTED].
31. Ze zápisu z jednání schůze členů pobočného spolku ze dne 30. 5. 2024 (č. l. 1248-1249), vyplynulo, že na této schůzi došlo ke změně názvu pobočného spolku ze „Sebeobrana akcionářů – organizační jednotka Dřevostroj Čkyně“ na „Sebeobrana akcionářů – Dřevostroj Čkyně, pobočný spolek“.
32. Ze sdělení České pošty, s. p. ze dne 17. 7. 2025 vyplynulo, že datová schránka Sebeobrany akcionářů z. s. byla zřízena 11. 1. 2023 a datová schránka Sebeobrana akcionářů – Dřevostroj Čkyně, pobočný spolek byla zřízena 3. 1. 2023.
33. Ze spisu vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 Cm 80/2022 vyplynulo, že spis spolku Sebeobrana akcionářů z. s. byl předložen oddělení Cm k dne 30. 11. 2021 k zahájení řízení o zrušení spolku a jmenování likvidátora, neboť uvedený spolek nezaložil do Sbírký listin žádné listiny od roku 2014 do roku 2022. Dne 20. 11. 2024 bylo řízení skončeno jinak, neboť nedostatky byly odstraněny.

34. Zejména pak soud přistoupil k výsledku předsedy navrhovatele [REDACTED]. Ten při svém výsledku uvedl, že datové schránky byly zřízeny v nedávné době, neboť je nikdy předtím nepotřebovali. Důvodem vzniku navrhovatele byla (jak již samotný název napovídá) snaha o sebeobranu akcionářů společnosti Dřevostroj Čkyně a Lesní společnosti Ledec nad Sázavou. Vznikl na popud akcionářů jako ochrana předtím, aby vedoucí činovníci uvedených společností nepřipravili společnosti o majetek. V minulosti se akcionáři účastnili valných hromad společností, když následně došlo ke vzniku spolku, tak se rozhodlo, že budou vystupovat profesionálně. S členy statutárních orgánů tedy již nejednají napřímo, ale zastupování svěřili profesionálové. Jednotlivé pobočné spolky (založeny byly celkem dva) nabyly akcie od bývalých akcionářů uvedených společností. Oficiálních schůzí členů spolku proběhlo naprosté minimum, řeší to neformálně. Schází se s akcionáři a probírají taktiku vedení sporu, detaily prozrazovat nechce. Schůze hlavního spolku i pobočného spolku dne 30. 5. 2024 se konala [REDACTED]. Pokud jde o náhradu nákladů řízení vzniklých v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009, a v řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 40 Cm 75/2009, uvedl, že náklady účastníka obou řízení Dřevostroj Čkyně a. s. navrhovatel neuhradil z důvodu nedostatku financí. Na otázku, z čeho tedy navrhovatel financuje své právní zastoupení, odmítl odpovědět. K upřesňující otázce, v čem spatřoval snahu připravit minoritní akcionáře o majetek, uvedl, že na detaily si nevzpomene, nicméně poukázal na jednání (smlouva o převodu obchodního podílu), ke kterému docházelo v roce 2005. Navrhovatel (tehdy ve formě občanského sdružení) byl ovšem založen v roce 2009. Časový odstup byl podle tvrzení [REDACTED] dán tím, že za zrodem navrhovatele stálo 10-20 lidí, byť formálně jej založili tři lidé. Konkrétní akcionáře neuvedl. Za patnáct let existence spolku se členové nezměnili, toliko se změnil předseda. Na otázku, zda valná hromada hlavního spolku schvaluje rozpočet, uvedl, že žádné rozpočty nevytváří. Rozpočet na letošní rok je nula. Mimo jeho rozlišovací schopnost je to, zda jsou zveřejňovány účetní závěrky a výroční zprávy hlavního spolku. Na to, zda je v rámci spolku k tomu pověřen někdo jiný, odmítl odpovědět. Na otázku, zda valná hromada projednává výsledky hospodaření nebo program spolků, jak je uvedeno ve stanovách, uvedl, že určité postupují podle stanov, nicméně detaily odmítl sdělit. Odpověď odmítl i na otázku, zda jako předseda hlavního spolku navrhuje v rámci svých kompetencí plynoucích ze stanov rozpočet spolku. Na otázku, zda byl od založení spolku řešen způsob, jakým bude žalovaným případně financována náhrada nákladů řízení, uvedl [REDACTED], že předpokládá, že „úhrada na úhradu nákladů řízení v tom řízení, které pravomocně skončilo, bude provedeno z profítu aktuálního řízení“. Při zopakování otázky s důrazem na okamžik založení spolku, odpověděl, že v tento okamžik variantu neúspěchu v řízení hodnotili jako zanedbatelnou. Dluhy na nákladech řízení u obou pobočných spolků nebyly dodnes ani zčásti uhrazeny. Na otázku, jak vypadá běžná (každodenní) činnost spolku, uvedl, že spolek žádnou každodenní činnost nemá, ale schází se podle potřeby, a to na různých místech, přičemž řeší, co je potřeba. Bývá to zpravidla tehdy, když přijdou nové informace o vývoji v soudních sporech, popř. o vývoji v jednotlivých společnostech, někdy jednou za 14 dní, někdy jednou za půl roku. Na otázkou, jakou konkrétní činnost vyvíjely za posledních patnáct let pobočné spolky uvedl, že spolky plnily zadání podle stanov, tedy hájí zájmy minoritních akcionářů. Pokud byl tázan, zda vyvíjely spolky jinou činnost než vedení předmětných čtyř soudních sporů, uvedl, že vyvíjí činnost směřující k cílům uvedených ve stanovách, podrobnější informace ale odmítl sdělit. Na otázku, jakou činnost za posledních patnáct let vyvíjel hlavní spolek, uvedl, že zjistili, že ho téměř nepotřebují, neboť veškerá činnost je soustředěná v pobočných spolcích. Na otázku, proč existují celkem tři spolky (jeden hlavní a dva pobočné) uvedl, že původně byl záměr vytvořit jeden spolek, existovaly ale různé názory o postupech mezi akcionáři „jedné firmy a druhé firmy“, proto byly vytvořeny dva pobočné spolky a v nich se teď soustřeďuje celková činnost a hlavní spolek se ukázal téměř jako zbytečný. Ani jeden ze spolků určitě nemá webové stránky. Venkovně není sídlo spolků nijak označeno, mají však označenou poštovní schránku. Pobočný spolek nepotřebuje žádné prostory,

takže žádné pronajaté prostory nemá. Sídlo má na adrese Bratislavská 212/29, Brno a schůze spolku probíhají kdekoli i v hospodě. Blížší místo, kde se schází, a to ani na uvedené adrese sídla, [REDAKCE] odmítl sdělit kvůli tomu, aby se je nesnažili odposlouchávat. Na otázku, proč spolky neměly zhruba 11 let uloženy ve sbírce listin žádné listiny a neměly zapsány žádný statutární orgán, uvedl, že neví, že „*asi to někdo zapomněl pořešit*“ a nepovažovali to za podstatné. První dokumenty ve sbírce listin uložili a statutární orgán nechali zapsat až po zhruba 10 nebo 11 letech, protože zjistili, že to „*mají špatně*“ a musí vše uvést do souladu s právními předpisy. Datové schránky byly spolkům zřízeny zhruba před dvěma lety (v lednu 2023), přičemž [REDAKCE] si nevzpomíná, kdy došlo k prvnímu přihlášení, neboť to vůbec nepovažuje za podstatné. Pobočné spolky uzavřely smlouvy o postoupení pohledávek na náhradu škody za členy orgánů společnosti Dřevostroj Čkyně a Lesní společnost Ledec nad Sázavou asi z toho důvodu, aby je mohly vymáhat. Smlouvy o převodu akcií těchto společností uzavřely asi proto, že to tehdy vyhodnotily jako správný postup. Přesné úvahy si nepamatuje, neboť se to stalo před 16 lety. Právo na náhradu škody neuplatňovali samostatní akcionáři jako fyzické osoby, protože „*jeden minoritní akcionář je slabý, je slabý, je smrtelný, mění náladu, když se akcionáři spojí, jsou mnohem silnější*“. Dále uvedl, že žalobu nepodal jeden akcionář, protože „*synergický efekt, když se spojí 15 lidí, tak je to mnohem lepší, než když 15 jednotlivců bojuje samotných*“. S výjimkou dvou řízení o náhradu škody a dvou řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění vedených před Krajským soudem v Hradci Králové a Krajským soudem v Českých Budějovicích se pobočné spolky neúčastnily jiného řízení. Ani hlavní spolek se jiného řízení neúčastnil. Spolky v současné době nevlastní žádné akcie. Na otázku, zda spolky vlastní nějaký majetek uvedl, že „*mají pohledávku, mají nárok na pohledávku, vlastně tam jsme neuspěli, máme nárok na doplatek protiplnění*“. Spolky nemají žádné dotace, odkud pochází majetek spolku, [REDAKCE] uvádět nechce. Akcie Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, respektive společnosti Dřevostroj Čkyně nabyly spolky kupní smlouvou. Částku, za kterou se tak stalo, si [REDAKCE] nepamatuje. Rovněž si nepamatuje ani kdy byla uhrazena a z jakých zdrojů. Jakým způsobem je financována činnost spolku odmítá říct. Náklady spolku spočívají v závazku uhradit náklady řízení. O činnosti spolku žádné detaily sdělovat nechce. Dluhy na náhradě nákladů řízení pobočných spolků se pohybují řádově v milionech a stále rostou o úroky. Tyto závazky pobočných spolků jsou více než rok po splatnosti. Pobočné spolky nemají žádný bankovní účet, neboť jej nepotřebují. Zda a případně jakým způsobem (z jakých zdrojů) hradí pobočné spolky právní služby například za zastoupení v řízeních o náhradu škody, odmítl [REDAKCE] sdělit. Po členech spolků nebylo nijak žádáno, aby přispěli na úhradu dluhů spolků. Dluhy hodlají uhradit z toho, co získají v tomto řízení. [REDAKCE] vlastnil v minulosti akcie Lesní společnosti, v případě Dřevostroje Čkyně si není jistý, tyto jeho akcie se dostaly do vlastnictví pobočných spolků kupní smlouvou. Na to, zda uzavřel kupní smlouvu sám, si nevzpomíná. Nevzpomíná si ani na to, kdy pobočné spolky obdržely přiměřené protiplnění za vytěsnění, ani na to, kolik činilo. S jakými (bývalými) akcionáři mimo členů spolku jsou v kontaktu, nechce sdělovat. Soudní spory očekávali již v roce založení spolků, neboť byli přesvědčeni, že byli okrádáni.

35. Z úřední činnosti je pak soudu známo, že navrhovatelka vedla u nadepsaného soudu na základě žaloby podané dne 21. 12. 2009 řízení pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009, přičemž tato žaloba na náhradu škody ve výši 6 334 200 Kč byla v plném rozsahu zamítnuta a navrhovatelce byla uložena povinnost zaplatit žalovaným 1. až 5. a 7 až 10. na náhradě nákladů řízení částku 1 767 745,70 Kč, žalované 6. na náhradě nákladů řízení částku 300 Kč, a žalované 11. na náhradě nákladů řízení částku 389 492 Kč.
36. Na základě uvedených důkazních prostředků má soud za prokázaný následující skutkový stav: Navrhovatelka (Sebeobrana akcionářů – Dřevostroj Čkyně, pobočný spolek) vznikla dne 18. 12. 2009, přičemž jako předseda pobočného spolku je zapsán od 7. 4. 2025 [REDAKCE], předtím nebyl předseda pobočného spolku v rejstříku zapsán. Ve sbírce listin předmětného pobočného spolku jsou uloženy pouze dvě listiny a to „ostatní zápis z jednání schůze členů pobočného spolku“

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavel Zabranský.

založený 11. 4. 2025 a „ostatní rozhodnutí předsedy spolku“ založený 11. 4. 2025. Uvedeným rozhodnutím předsedy spolku byl nejprve jako předseda spolku odvolán a poté jmenován [REDACTED]. Účelem hlavního i pobočného spolku je hájení a podpora vybraných akcionářů Dřevostroj Čkyně, a. s. Pobočný spolek má zapsané sídlo [REDACTED]. Pobočný spolek nevlastní žádný majetek, nesestavuje rozpočet, ani nezveřejňuje účetní závěrku stejně jako hlavní spolek. Účelem založení pobočného spolku bylo vymáhání pohledávky na náhradu škody vůči účastníci 1. a dalším osobám. V tomto řízení (vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009) nebyla navrhovatelka ani zčásti úspěšná, proto jí vznikla povinnost nahradit náklady řízení ve výši zhruba dvou milionů, z čehož do dnešního dne ničeho neuhradila. Navrhovatelka kromě vedení řízení o náhradu škody a tohoto řízení o stanovení přiměřeného protiplnění nemá žádnou jinou činnost. Hlavní spolek žádnou činnost nevykonává, neboť veškerou činnost vykonávají dva pobočné spolky.

III. Zneužití práva

a) Obecná východiska

37. Podle § 183k odst. 1 obch. zák. vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká.
38. Podle § 265 obch. zák. výkon práva, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, nepoživá právní ochrany.
39. Podle § 2 o. s. ř. v občanském soudním řízení soudy projednávají a rozhodují spory a jiné právní věci a provádějí výkon rozhodnutí, která nebyla splněna dobrovolně; dbají přitom, aby nedocházelo k porušování práv a právem chráněných zájmů a aby práv nebylo zneužíváno.
40. Podle § 6 o. s. ř. v řízení postupuje soud předvídatelně a v součinnosti s účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná a aby skutečnosti, které jsou mezi účastníky sporné, byly podle míry jejich účasti spolehlivě zjištěny. Ustanovení tohoto zákona musí být vykládána a používána tak, aby nedocházelo k jejich zneužívání.

1. Výkon práva na přezkum přiměřeného protiplnění v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku

41. Nejvyšší soud se otázkou zneužití práva v řízení o přezkumu přiměřeného protiplnění zabýval v usnesení ze dne 20. 11. 2019, sp. zn. 27 Cdo 4444/2017. V něm vyslovil, že účelem řízení vedeného o návrhu podle § 183k obch. zák. je především ochrana menšinových akcionářů, kteří jsou v důsledku realizace práva hlavního akcionáře zbavováni vlastnictví účastnických cenných papírů (zpravidla akcií), ačkoliv by jinak (nebyť postupu podle § 183i a násl. obch. zák.) ve společnosti setrvali. Právo domáhat se přezkoumání přiměřenosti protiplnění soudem má zabezpečit, aby protiplnění poskytované hlavním akcionářem vskutku odpovídalo hodnotě účastnických cenných papírů, jejichž vlastnictví hlavní akcionář v důsledku nuceného přechodu nabude, tak, aby hodnota investice vlastněné minoritním akcionářem zůstala zachována.
42. Za situace, ve které se navrhovatel stal akcionářem společnosti až poté, kdy valná hromada společnosti rozhodla o vytěsnění menšinových akcionářů a kdy věděl, že vlastnictví k jím nabývané akcií obratem přejde na hlavního akcionáře i za jak vysoké protiplnění se tak stane, navíc pořídil toliko jednu akcií společnosti, dospěl Nejvyšší soud k závěru, že navrhovatel není osobou, k jejíž ochraně je právo domáhat se přezkoumání přiměřenosti protiplnění určeno. Uvedené okolnosti totiž naznačují, že jediným důvodem, proč dovoatel nabyt akcií společnosti, bylo, aby mohl následně podat návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, ačkoliv jde o nástroj, který – jak vysvětleno shora – není určen k jeho ochraně. Je-li tomu tak, pak výkon tohoto práva

navrhovatelem nese podle Nejvyššího soudu všechny znaky zneužití práva, a jen stěží jej lze považovat za souladný se zásadami poctivého obchodního styku (viz § 265 obch. zák. a např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. 29 Cdo 1866/2016).

43. Na tyto závěry navázal Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 13. 3. 2020, sp. zn. 7 Cmo 109/2014, ve kterém uvedl ve vztahu k navrhovateli, který předtím nabyl jednu akcií společnosti pouze proto, aby mohl následně podat návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, že *„povaha jeho vlastnictví této akcie, tak neodpovídá povaze vlastnictví akcií minoritních akcionářů, kterým stát v rámci své ochranné funkce poskytuje v případě přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů (akcií) na hlavního akcionáře, prostředek právní ochrany vyjádřený v ust. § 183 k obch. zák., pročez odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně dospěl k závěru, že navrhovatel není osobou, k jejíž ochraně je právo domáhat se přezkoumání přiměřenosti protiplnění určeno“*. V návaznosti na to dospěl k závěru o rozporu výkonu práva navrhovatele se zásadami poctivého obchodního styku.
44. Konečně uvedené závěry považoval z hlediska ústavního práva za konformní i Ústavní soud (usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 8. 2022, sp. zn. III. ÚS 2065/22). Ten v případě nabytí akcií za účelem následného řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění, akceptoval názor, že předmětné řízení *„má poskytovat ochranu těm, kteří menšinovými akcionáři konkrétní obchodní společnosti skutečně byli; jen takoví akcionáři jsou tedy legitimováni pro použití uvedeného nástroje na svoji ochranu“*. Akcionář, který nabyl akcie pouze za účelem zahájení uvedeného řízení pak *„povahu menšinového akcionáře, byť jednu akcií držel, ve skutečnosti neměl, a proto nebyl oprávněn uvedený návrh na zhodnocení přiměřenosti protiplnění podat“*. Nadto dodal, že *„uvedené Ústavní soud konstatuje i přesto, že nepřehlédrl smysl činnosti stěžovatele, který lze - zjednodušeně řečeno - sledovat v podpoře menšinových akcionářů bránících se proti nespravedlivě nastaveným podmínkám jejich případného vytěsnění. Na druhou stranu stěžovatel v ústavní stížnosti nevysvětluje, proč by jim tuto jinak i z ústavního hlediska zcela akceptovatelnou podporu nemohl poskytovat například ve formě právní pomoci, neboť skuteční menšinoví akcionáři si mohou příslušný návrh podat sami. Stěžovatel k tomu přitom v ústavní stížnosti uvádí jenom to, že menšinoví akcionáři v uvedené společnosti sami za sebe návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění nepodali, neboť spoléhali na to, že přiměřenost protiplnění bude přezkoumána právě k návrhu stěžovatele. Takový argument ovšem podle Ústavního soudu dostatečně přesvědčivý není. V daném duchu proto nelze výklad pro věc relevantních ustanovení obchodního zákoníku ze strany obecných soudů považovat ani za přehnaně formalistický, neboť vyžadování splnění podmínky, aby návrh na přezkoumání protiplnění podali skuteční menšinoví akcionáři, není podle názoru Ústavního soudu nikterak přehnaně přísný a efektivní ochrany menšinové akcionáře nezabavuje (což stěžovatel opět v ústavní stížnosti ani nenažnačuje).“*

2. Zneužití práva postoupením pohledávky za účelem přenesení povinnosti hradit náhradu nákladů řízení

45. V rovině zneužití procesního práva (§ 2 a § 6 o. s. ř.) Nejvyšší soud ve své ustálené rozhodovací praxi uvádí, že soud může ve výjimečných případech založit důvod k zamítnutí žalobcovu návrhu podle ustanovení § 107a o. s. ř. (při jinak formálně doložených předpokladech pro to, aby takovému návrhu bylo vyhověno) na aplikaci ustanovení § 2 o. s. ř. Před rozhodnutím o návrhu podaném podle ustanovení § 107a o. s. ř. je třeba totiž zkoumat, zda nedošlo k postoupení pohledávky, které lze považovat za zneužití procesní úpravy za tím účelem, aby se možná pohledávka na náhradu nákladů řízení stala vůči neúspěšnému žalobci nedobytnou. Prostá obava, že případná pohledávka na náhradu nákladů řízení se v budoucnu stane nedobytnou, k takovému kroku však nepostačuje [srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3013/2010, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2012, sp. zn. 32 Cdo 981/2012, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2014, sp. zn. 32 Cdo 2560/2012, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 2016, sp. zn. 32 Cdo 3399/2015, nebo jeho rozsudek ze dne 12. 5. 2014, sp. zn. 32 Cdo 933/2013 a další (např. uvedená v odst. 7 usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 2. 2023, sp. zn. 27 Cdo 2703/2022)].
46. Nejvyšší soud tak navazuje na judikaturu Ústavního soudu, podle které obecné soudy nemohou přistupovat k rozhodnutí o procesním nástupnictví podle ustanovení § 107a o. s. ř. formalisticky,

ale musí také posoudit, zda nejde pouze o účelové zneužití procesní úpravy zejména s ohledem na ustanovení § 2 o. s. ř. (zda pohledávka nebyla účelově postoupena s úmyslem zneužít procesní úpravu). Měly by proto zhodnotit možnost účelového postoupení pohledávky zejména vzhledem k nejasným a podivným okolnostem předcházejícím návrhu podle ustanovení § 107a o. s. ř. a měly by soustředit svou pozornost i na jiné ze spisu se podávající, resp. úředně dostupné okolnosti, například na nezřetelný důvod postoupení žalované pohledávky, patrný nedostatek typického „komerčního“ motivu postoupení (jestliže postupník je současně ovládající společností postupitele, jeho nejasný majetkový a obchodní substrát atd.) a na případném podezřelém základě by se měly zabývat otázkou, jaké nepříznivé důsledky – procesním uznáním tvrzeného postoupení žalované pohledávky – mohou pro dané řízení nastat, jmenovitě pak pro procesní pozici protistrany. Výše popsaný postup soudu odchylující se od běžného postupu výslovně zakotveného v ustanovení § 107a odst. 2 o. s. ř. pak přichází v úvahu pouze v případech zjevného zneužití institutu procesního nástupnictví a jako výjimka z pravidla musí být uplatňován restriktivně. Aby mohl takto postupovat, musí soud rozhodující o procesním nástupnictví návrh na vydání rozhodnutí podle ustanovení § 107a o. s. ř. bez rozumných pochybností považovat za prostředek ke zneužití procesní úpravy (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2012, sp. zn. III. ÚS 468/11).

47. Zneužití úpravy procesního nástupnictví při singulární sukcesi podle ustanovení § 107a o. s. ř. může podle okolností nasvědčovat například předchozí postup dané strany v průběhu řízení (srov. např. výše citované usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 981/2012), délka a složitost soudního sporu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 22 Cdo 3607/2013) nebo postoupení pohledávky na uměle vytvořený subjekt (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 2013, sp. zn. 25 Cdo 993/2013, a usnesení ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 29 Cdo 5112/2014). Není zcela standardní a vyžaduje si pozornost při rozhodování o návrhu podle ustanovení § 107a o. s. ř., dojde-li k postoupení pohledávky, která je předmětem dlouhotrvajícího a poměrně složitého soudního sporu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 22 Cdo 3607/2013). Dále lze přihlídnout k časové souvislosti mezi datem uzavření smlouvy o postoupení pohledávky a podáním návrhu na procesní nástupnictví a termínem odročeného jednání či k obtížně zjistitelné bonitě postupníka (obdobně srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2016, sp. zn. 33 Cdo 4180/2015).
48. Na tyto závěry dále navázal Nejvyšší soud v usnesení ze dne 3. 10. 2016, sp. zn. 21 Cdo 1041/2016, v němž dovodil, že k možnosti soudu uzavřít, že návrh žalobce na singulární sukcesi podle ustanovení § 107a odst. 1 o. s. ř. je zneužitím práva, které má vést k tomu, aby pohledávka žalovaného na náhradu nákladů řízení se stala reálně nevymahatelnou, je třeba naplnění dvou předpokladů; jednak musí být zjevné, že strana žalující bude v řízení neúspěšná, a proto lze očekávat, že jí bude uložena povinnost k náhradě nákladů řízení, jednak musí být zřejmé, že nový žalobce (postupník) nebude schopen splnit svoji případnou povinnost k náhradě nákladů řízení ve prospěch žalovaného. Naplnění obou těchto předpokladů nemusí být postaveno zcela najisto; rozhodný je v tomto směru stav v době rozhodování soudu. Jistota o nich nemůže ani být naprostá, protože nelze zcela vyloučit, že během řízení vyjdou najevo skutkové okolnosti, pro které žalobce bude ve sporu úspěšný, případně že osoba, která má do řízení vstoupit na základě návrhu podle § 107a odst. 1 o. s. ř., se v budoucnu stane schopnou nést případnou povinnost k náhradě nákladů řízení, bude-li jí uložena. Postačuje proto, je-li v době, kdy soud rozhoduje o návrhu podle § 107a odst. 1 o. s. ř., důvodné podezření, že k postoupení (k jinému převodu) pohledávky nebo jiného práva došlo právě proto, aby případný procesní neúspěch strany žalující nevedl k úspěšnému vymožení přisouzené náhrady nákladů řízení. Míru pravděpodobnosti, že podání návrhu na postup podle § 107a odst. 1 o. s. ř., případně postoupení pohledávky na jiný subjekt, který posléze podá žalobu o její splnění, je zneužitím práva výše popsaným způsobem, soud poměřuje s možnou újmou žalovaného na právu na náhradu nákladů řízení. Závěr Nejvyššího soudu v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3013/2010, podle kterého prostá obava, že

případná pohledávka na náhradu nákladů řízení se v budoucnu stane nedobytnou, nepostačuje k zamítnutí návrhu podle § 107a odst. 1 o. s. ř., je třeba pojímat tak, že závěr o možném neužití návrhu za účelem, aby se strana žalující vyhnula případně uložené povinnosti k náhradě nákladů řízení, nemůže být jen hypotetický, ale musí být odůvodněn konkrétními okolnostmi, jež vyplývají z obsahu spisu.

49. Uvedené závěry Nejvyššího soudu je nutné vztáhnout i na případy, ve kterých k takto motivovanému postoupení pohledávky dojde před zahájením řízení. Nedávalo by totiž dobrý smysl, aby se účastník mohl vyhnout povinnosti nahradit náklady řízení protistraně tím, že (domnělou) pohledávku již před zahájením řízení převede na uměle zřízený subjekt a přesune tím na něj riziko neúspěchu ve věci. Takový přístup by bylo jen stěží možné označit za hodnotově konzistentní (k nutnosti hodnotově konzistentního výkladu srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2025, sp. zn. Pl. ÚS 26/24). Nicméně s ohledem na to, že k postoupení dochází před zahájením řízení, tedy v době, kdy možnosti odhadovat výsledek řízení jsou obecně nižší než v jeho průběhu, musí být podezření, že se o takové účelové postoupení jedná, o to více důvodné. Ani přesto ale ani v tomto případě nemůže být trváno na požadavku jistoty, neboť to by vedlo k praktické neaplikovatelnosti těchto závěrů.
50. Nad rámec uvedeného lze poukázat i na rozhodovací praxi Nejvyššího soudu ke zneužití společnické žaloby, která stojí zčásti na stejném teleologickém pozadí. V usnesení ze dne 27. 5. 2021, sp. zn. 27 Cdo 1767/2020, uvedl, že společnické žaloby jsou nástrojem práva obchodních korporací, který je náchylný ke zneužití. To je dáno skutečností, že se výsledek řízení přenáší do majetkových poměrů společníka pouze nepřímo (poměrným zvýšením či snížením hodnoty jeho podílu) a riziko, které společníkovi hrozí v případě ztráty sporu, je zpravidla relativně malé (k tomu srov. například Li, X. A Comparative Study of Shareholders 'Derivative actions: England, the US, Germany and China. 1. vyd. Deventer: Kluwer, 2007, s. 5–7). Ačkoliv tyto závěry vyslovil k zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, uplatní se v plném rozsahu i k předešlé právní úpravě obch. zák. V pozadí těchto úvah stojí právě myšlenka o přenesení rizika negativních dopadů soudního řízení na jiný subjekt.

b) Aplikace obecných východisek v projednávané věci

51. Soud v projednávané věci dospěl k závěru o zneužití práva ze strany navrhovatelky, neboť z prokázaného skutkového stavu vyplynulo dostatečné podezření (ve smyslu výše uvedené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu), že smyslem jejího založení bylo vytvořit subjekt, prostřednictvím kterého bude možné vést soudní řízení a který namísto jeho zakladatelů ponese případné negativní důsledky s řízením spojené, zejména povinnost hradit náhradu nákladů řízení. Tento závěr lze učinit zejména na základě skutečností uvedených při výslechu samotného předsedy navrhovatelky [REDAKCE], který uvedl řadu okolností, z nichž nepochybně tento záměr vyplývá. Jím uváděné okolnosti pak dokreslují údaje ze spolkového rejstříku.
52. Předně pobočný spolek je od svého samotného založení v podstatě prázdnou schránkou bez jakéhokoliv majetkového substrátu a spolkové činnosti. Jeho jediná činnost (a účel za kterým byl založen) je vedení řízení proti účastníkům či osobám s nimi propojenými. To se podává mimo jiné i z toho, že sídlem pobočného (i hlavního) spolku [REDAKCE] [REDAKCE]. Ten nebyl schopen nijak konkrétně uvést, jak často se pobočný spolek schází, a především jak vypadá jeho běžná činnost. Mimo vedení celkem dvou soudních řízení nebyl schopen žádnou jinou činnost pobočného spolku identifikovat, popř. odmítl sdělit jakékoliv bližší detaily. Je tedy zřejmé, že vedlejší spolek (navrhovatelka) ani hlavní spolek žádnou jinou činnost, než jsou uvedená soudní řízení, nevyvíjí. Ostatně u hlavního spolku sám [REDAKCE] uvedl, že „*bo téměř nepotřebují, neboť veškerá činnost je soustředěna v pobočných spolcích*“, resp. že „*hlavní spolek se ukázal téměř jako zbytečný*“. Spolky (hlavní a pobočný) zhruba 11 let neměly uloženy ve sbírce listin žádné listiny a

neměly zapsány žádný statutární orgán. První listiny byly uloženy a statutární orgán zapsán až po zhruba deseti letech, a to v okamžiku, kdy byl spolek vystaven nebezpečí jeho zrušení ze strany soudu. I to poukazuje na pasivitu v rámci činnosti spolku.

53. Na otázky týkající se majetku pobočného i hlavního spolku z velké části [REDAKCE] odmítl odpovídat (i přes poučení o možném zamítnutí žaloby pro zneužití práva), a to rovněž ve vztahu k financování běžné činnosti spolku a hrazení služeb právního zastoupení. Následně uvedl, že majetek spolků spočívá v pohledávce na doplatek protiplnění, žádným jiným majetkem spolky nedisponují. Nebyl nijak schopen vysvětlit, jakým způsobem pobočný spolek naložil s prostředky, které mu již jako protiplnění byly v minulosti poskytnuty (celkem 260 100 Kč). Naopak náklady spolku představují dluhy na náhradě nákladů řízení, které se pohybují v řádech milionů. Z těch do současného okamžiku nebylo ničeho uhrazeno, ačkoliv jsou více než rok po splatnosti. Tyto dluhy chce přitom navrhovatelka uhradit z výsledku tohoto řízení. Zcela explicitně pak uvedl, že hlavní ani pobočný spolek „*nevytváří žádné rozpočty*“. To je ostatně zřejmé i ze sbírky listin, ve které není založena jediná účetní závěrka, ačkoliv mu tato povinnost vyplývá z § 21a odst. 4 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, resp. přehled o majetku a závazcích a výroční zpráva. Sám pak uvedl, že „*pobočné spolky uzavřely smlouvy o postoupení pohledávky na náhradu škody za členy orgánů společnosti Dřevostroj Čekyně a Lesní společnost Ledec nad Sázavou asi z toho důvodu, aby je mohly vymáhat*“. Smyslem těchto právních jednání tedy bylo postoupit pohledávku na jiný subjekt pouze za účelem jejího soudního vymáhání. S ohledem na to, že [REDAKCE] nebyl schopen vysvětlit jaké výhody vymáhání prostřednictvím jiného subjektu (odlišného od původních minoritních akcionářů) mělo, kromě zcela vágního konstatování o „slabosti a smrtelnosti“ jednoho akcionáře a „synergickém efektu“, nabízí se zcela jednoznačně motivace v podobě přenesení rizika neúspěchu vedeného sporu. O tom svědčí i to, že v prvním řízení (o náhradu škody) nebyla do dnešního dne ani zčásti splněna povinnost nahradit náklady řízení úspěšným účastníkům. Soud v tomto ohledu připomíná výše uvedené závěry Nejvyššího soudu, že účelovost postoupení se zkoumá na základě skutečností známých k okamžiku rozhodování soudu. Akcionáři stojící za tímto pobočným spolkem již od počátku počítali s nákladností řízení a snažili se činit kroky k tomu, aby tyto náklady co nejvíce minimalizovali. Prostředky do pobočného spolku poskytovali pouze potud, pokud to bylo zcela nezbytné pro vedení uvedeného řízení (např. na zaplacení soudního poplatku). Samotnou otázkou je pak úhrada právních služeb, kterou nebyl schopen předseda pobočného spolu jakkoliv blíže popsat. Je tedy možné, že tyto náklady hradí buď subjekt odlišný od navrhovatelky nebo tato úhrada funguje na stejné bázi, tedy že navrhovatelce jsou vždy poskytnuty konkrétní prostředky na úhradu právních služeb.
54. S ohledem na to, že [REDAKCE] nebyl schopen vysvětlit proč došlo k převodu akcií na pobočný spolek či jakékoliv podrobnosti k tomuto převodu, lze se důvodně domnívat, že motivace byla zcela identická – přesunout riziko neúspěchu v následném řízení, které bylo takovým převodem podmíněno, na jiný subjekt, než jsou samotní akcionáři.
55. Je nutné zdůraznit, že navrhovatelka nebyla založena s úmyslem vést řízení o stanovení přiměřeného protiplnění. Jejím původním účelem bylo vést řízení o náhradu škody (vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009), což je zřejmé i z data založení spolku (19. 12. 2021) a data podání žaloby na náhradu škody (21. 12. 2021). Následně však byla navrhovatelka využita s tímž záměrem pro řízení o přiměřeném protiplnění. Již v době zahájení řízení totiž muselo být členem spolku známo, že jde typově o řízení, které se vyznačuje vysokou jak skutkovou, tak právní složitostí a jeho pravomocné skončení trvá zpravidla několik let (ke kritériu délky a složitosti řízení srov. výše uvedenou rozhodovací praxi Nejvyššího soudu). Nadto se jedná o druh řízení spojený s vysokými náklady nejen na právní zastoupení ale například i znalecké dokazování. Bylo tedy možné i důvodně předpokládat, že případný neúspěch v řízení bude spojen se značnou finanční zátěží (ke kritériu výše nákladů řízení při zkoumání zneužití práva

při postoupení pohledávky srov. výše uvedenou judikaturu Nejvyššího soudu). V případě tohoto řízení sice nedošlo k postoupení pohledávky, ale převodu akcií, které ve svém důsledku má stejné účinky, neboť jak uvádí opakovaně sama navrhovatelka, rozhodnutí v této věci má přímý dopad do sféry ostatních akcionářů. V důsledku tohoto převodu tedy mohl vést řízení jiný subjekt.

56. Soud v žádném případě neupírá minoritním akcionářům možnost sdružovat se k ochraně jejich zájmu ve spolku a vykonávat tak jejich ústavně zaručené právo sdružovat se ve spolicích. Ovšem právní ochrany nemůže používat spolková činnost v rozsahu, ve kterém slouží ke zneužívání práva. K tomu lze dodat výše uvedený závěr Ústavního soudu, že podpora (která byla účelem navrhovatelky) mohla být minoritním akcionářům poskytována řadou jiných způsobů (např. ve formě právní pomoci).
57. Pokud navrhovatelka dále poukazuje na to, že rozhodnutí o stanovení přiměřeného protiplnění je závazné i pro další minoritní akcionáře, nevypovídá to nic o tom, zda právo na přiměřené protiplnění nebylo uplatněno způsobem, kterým dochází ke zneužití práva (ostatně již dříve Nejvyšší soud potvrdil, že i při přezkumu přiměřeného protiplnění může docházet ke zneužívání práva – viz dále). Zároveň pokud další minoritní akcionáři sami neuplatní právo na přezkum přiměřeného protiplnění, přijímají tím dobrovolně i riziko toho, že v řízení bude docházet k situacím, které nebudou moci ze své pozice ovlivnit (například nemožnost rozporovat předložené znalecké posudky o hodnotě společnosti, jež jsou podkladem pro stanovení přiměřeného protiplnění). Stejně tak přejímají riziko toho, jakým způsobem jsou procesní práva uplatňována včetně toho, že ze strany navrhovatelky bude docházet k jejich zneužití. S ohledem na to dále soud ani blíže nezkoumal, zda existovali další akcionáři, kteří by byli oprávněni sami podat návrh na zahájení řízení.
58. Ze všech těchto skutečností tedy vyplývá, že navrhovatelka je pouze prázdnou schránkou bez majetkové podstaty, zřízenou za účelem uplatňování práv jejích členů, ovšem bez rizika z toho pramenícího, které je tímto přeneseno právě na navrhovatelku. Uvedené fungování pobočného spolku je toliko jednostranné, když prostředky jsou do něj vkládány pouze v nezbytných případech (např. zaplacení soudního poplatku) a naopak nelze pochybovat o tom, že kdyby pobočný spolek jakoukoliv částku získal, okamžitě bude převedena jeho členům. V tomto ohledu nelze tedy považovat za důvěryhodné tvrzení [REDAKCE], že náhradu nákladů řízení z předešlého řízení o náhradu škody plánovala navrhovatelka uspokojit z finančních prostředků získaných v tomto řízení. Pobočný spolek totiž obdržel minimálně již původní přiměřené protiplnění, přičemž [REDAKCE] nebyl schopný, jakkoliv uvést, jak bylo s uvedenými finančními prostředky naloženo, což zvláště v případě, že pobočný spolek nevyvíjí žádnou jinou činnost, na kterou by mohly být prostředky spotřebovány, vyvolává pochybnosti.
59. Takové jednání, při kterém je uměle zřízen subjekt, aby v podstatě vymáhal bez jakéhokoliv rizika práva jiných osob – zde minoritních akcionářů, pro které je rozhodnutí ve věci závazné, nelze hodnotit ve světle výše uvedené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu jinak než jako zneužití práva.
60. Z uvedeného rovněž vyplývá, že se jedná zároveň o takový subjekt, kterému podle výše uvedeného rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ochrana minoritních akcionářů v řízení o stanovení přiměřeného protiplnění nenáleží. Navrhovatelka jako subjekt uměle zřízený k vedení řízení namísto minoritních akcionářů totiž není osobou, k jejíž ochraně je právo domáhat se přezkoumání přiměřenosti protiplnění určeno.
61. Pokud jde o v průběhu řízení opakovaně uváděné usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2019, sp. zn. 27 Cdo 4444/2017, lze dát za pravdu navrhovatelce, když uvádí, že bylo přijato za zcela specifických skutkových okolností částečně odlišných od projednávané věci. Nicméně teleologie daného rozhodnutí, že právo domáhat se přezkoumání přiměřenosti protiplnění soudem nenáleží

tomu, kdo nabyl akcie jen za účelem podání návrhu na přezkoumání přiměřenosti protiplnění plně dopadá na projednávanou věc. Odlišný počet nabytých akcií je přitom pro tuto úvahu nerozhodný.

62. Pro úplnost pak soud dodává, že argumentováno proti tomuto závěru nemůže být ani délkou řízení, neboť závěr o zneužití práva v řízení uvedeném v předešlém odstavci konstatoval Nejvyšší soud v řízení vedeném od roku 2006, tedy po 13 letech od jeho zahájení. Navíc dříve v řízení nebyly a s ohledem na datum jejich vzniku ani nemohly být zjištěny všechny skutečnosti rozhodné pro právní posouzení, když zejména rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 1. 2023, č. j. 13 Cm 2659/2009-920, z něhož vyplývající povinnost nahradit náklady řízení navrhovatelka nesplnila, nabyl právní moci až po posledním rozhodnutí v projednávané věci. Je-li je pak ze strany navrhovatelky poukazováno na to, že ve skutkově obdobné věci k závěru o zneužití práva Krajský soud v Hradci Králové v řízení vedeném pod sp. zn. 43 Cm 124/2010 nedospěl, je potřeba uvést, že uvedený soud se touto otázkou nijak blíže nezabýval, ani k ní nevedl dokazování a pouze konstatoval, že k porušení práva nedošlo. S ohledem na výše uvedené důvody je tedy zcela namístě dospět k odlišnému závěru.
63. Z uvedeného tedy vyplývá, že navrhovatelka (která nabyla akcie toliko za účelem zahájení řízení o přezkumu přiměřenosti protiplnění), není osobou, které je soudní řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění určeno a výkon práva tak není v souladu se zásadami poctivého obchodního styku (viz výše uvedené závěry rozhodovací praxe).
64. Pro úplnost soud uvádí, že v předchozím řízení o náhradu škody (vedeném pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009) se otázkou zneužití práva nezabýval, neboť taková námitka nebyla v jeho průběhu vznesena.

c) Závěr

65. Z uvedeného vyplývá, že navrhovatelka byla zřízena toliko za účelem zahájení řízení o náhradu škody vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009 pro přenesení rizika s řízením spojeného z minoritních akcionářů na ni. Prostřednictvím navrhovatelky tedy došlo ke zneužití práva v procesní rovině (§ 2 a § 6 o. s. ř.), když na ní byly také převedeny akcie za účelem zahájení řízení o stanovení přiměřeného protiplnění a negativní důsledky řízení (zejména povinnost nahradit náklady řízení) by dopadly případně na ni namísto akcionářů. Vedle toho takové jednání odporuje zásadám poctivého obchodního styku, neboť právo na přezkoumání výše přiměřeného protiplnění není určeno uměle zřízenému subjektu, na které jsou akcie postoupeny pouze za účelem zahájení uvedeného řízení.
66. Navrhovatelka, ačkoliv byla o těchto možných závěrech poučena (při jednání soudu dne 13. 8. 2025, č.l. 1278), neuvedla nic, čím by tyto závěry vyvrátila. Místo toho její pozornost směřovala na polemiku s judikaturou Nejvyššího soudu, přičemž poukazovala na rozdíly ve skutkovém stavu, které pro právní posouzení věci nejsou rozhodné. Kategorie zneužití práva je značně variabilní, ne vždy je tak možné najít dva případy, které by byly ve všech svých prvcích zcela shodné. Zpravidla je tomu spíše naopak. To ale nemění nic na tom, že lze konstruovat jistá obecná východiska, která jsou aplikovatelná ve větším množství případů. Stežejní myšlenka výše uvedené rozhodovací praxe (zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2019, sp. zn. 27 Cdo 4444/2017) nepochybně dopadá i na projednávaný případ.
67. Dále se soud zabýval tím, zda na daný případ nedopadají závěry usnesení Ústavního soudu III. ÚS 2065/22 ze dne 30. 8. 2022, podle něhož řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění poskytnutého vytěsněním menšinových akcionářů má poskytovat ochranu těm, kteří menšinovými akcionáři konkrétní obchodní společnosti skutečně byli. Proto soud účastnice 1. a 2. vyzval (při jednání soudu dne 22. 2. 2023, č.l. 925-926) k prokázání tvrzení, že navrhovatelka sporné akcie získala až po vytěsnění minoritních akcionářů, schválené valnou hromadou společnosti Dřevostroj Čkyně dne 29. 6. 2010 s tím, že byly poučeny o důsledcích nesplnění této výzvy, když účastnice

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavel Zabranský.

byly vyzvány k označení dalších důkazů k prokázání těchto tvrzení bez zbytečného dokladu. K tomu jim soud poskytl lhůtu do 15. 3. 2023, účastnice žádné další důkazní návrhy soudu neoznámily. Soud tak na základě shora uvedených zjištění uzavřel, že navrhovatelka získala předmětné akcie před rozhodnutím valné hromady 29. 6. 2010 o vytěsnění minoritních akcionářů, a to na základě smluv o převodu cenných papírů ze dne 18. 12. 2009. Tentýž den byly uzavřeny smlouvy o postoupení pohledávek za fyzickými osobami, členy statutárních orgánů a dozorčí rady Dřevostroje Čkyně uplatněné pak v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009, a rovněž tyto pohledávky a akcie byly zahrnuty v účetní závěrce navrhovatelky za rok 2009 sestavené k 29. 3. 2010 (tj. před rozhodnutím o vytěsnění). A to při vědomí, že navrhovatelka tyto smlouvy předložila soudu až podáním ze dne 30. 11. 2022. Nadto je nutné zdůraznit, že pro výše uvedené závěry nemá konkrétní okamžik nabytí akcií zásadní význam, neboť ten má důvod jejich nabytí (zahájení řízení o náhradu škody, resp. o přezkoumání výše přiměřeného protiplnění).

68. Zamítnutím návrhu nejsou navrhovatelce ani upřena její akcionářská práva, jak tvrdí, neboť ta byla (po formální stránce) zúžena pouze na přiměřené protiplnění za přechod účastnických papírů a přezkoumání jeho výše.
69. S ohledem na uvedené soud návrh navrhovatelky v plném rozsahu zamítl.

IV. Náklady

70. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. Oběma účastnicím náleží plná náhrada nákladů řízení, přičemž za základ pro určení výše odměny soud považoval částku 50 000 Kč představující tarifní hodnotu sporu v případě určení přiměřeného protiplnění podle § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb. - dále „AT“ do 31. 12. 2024, resp. částkou 113 000 Kč představující tarifní hodnotu sporu v případě určení přiměřeného protiplnění podle § 9 odst. 4 písm. b) AT od 1. 1. 2025.

a) Účastnice 1.

71. U účastnice 1. soud považoval za základ pro učení náhrady nákladů řízení částku 50 000 Kč, resp. 113 000 Kč (§ 7, § 8 odst. 1, § 9 odst. 4 písm. c) AT). Náhrada účelně vynaložených nákladů se u ní sestává z odměny zástupce za 16 úkonů právní služby po 3 100 Kč (u úkonů do 31. 12. 2024), resp. 5 620 Kč (u úkonů od 1. 1. 2025), a to za převzetí a přípravu zastoupení, účast na jednání soudu dne 5. 10. 2022 - 2 úkony (jednání trvalo déle než 2 hodiny), vyjádření ze dne 5. 10. 2022, účast na jednání soudu dne 7. 12. 2022 - 2 úkony (jednání trvalo déle než 2 hodiny), účast na jednání soudu dne 22. 2. 2023, účast na jednání soudu dne 24. 5. 2023, odvolání proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 5. 2023, č.j. 13 Cm 1230/2010-935, vyjádření k odvolání navrhovatelky proti témuž rozhodnutí, vyjádření ze dne 27. 2. 2025, účast na jednání soudu dne 5. 3. 2025, účast na jednání soudu dne 7. 5. 2025, účast na jednání soudu dne 13. 8. 2025, vyjádření ze dne 1. 10. 2025 a účast na jednání soudu dne 13. 10. 2025. U všech těchto úkonů s výjimkou převzetí a příprava zastoupení se jednalo o společné úkony účastnice 1. a 2., soud proto odměnu za úkony učiněné do 31. 12. 2024 podle § 12 odst. 4 AT snížil o 20 %. Za úkony učiněné od 1. 1. 2025 se podle § 12 odst. 4 AT druhému účastníkovi snižuje mimosmluvní odměna o 20 %, nicméně s ohledem na princip ekvity soud uvedené snížení promítl do odměny obou účastnic a přiznal každé odměnu ve výši 90 %. Celkem se jedná o částku 55 768 Kč (1x 3 100 Kč, 9x 2 480 Kč a 6x 5 058 Kč). Soud nepřiznal odměnu za doložení listin a doplnění důkazních návrhů ze dne 18. 3. 2025, neboť se jedná vesměs o procesní podání.
72. Účastnici 1. dále náleží paušální náhrada výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné (tzv. režijní paušál) ke shora uvedeným úkonům právní služby podle § 13 odst. 4 AT, konkrétně ve výši 3 000 Kč (1x 300 Kč, 9x 150 Kč a 6x 225 Kč). Do 31. 12. 2024 činila výše této náhrady za 1

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavel Zabranský.

úkon právní služby 300 Kč, po 1. 1. 2025 jde o 450 Kč. U společných úkonů účastnice 1. a 2. soud přiznal polovinu.

73. Vedle toho se náhrada nákladů účastnice 1. sestává z náhrady cestovních výdajů jejího zástupce na jednání soudu podle § 13 odst. 1 a odst. 5 AT a náhrady za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 AT celkově ve výši 11 410 Kč.
74. Konkrétně jde o 1) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 5. 10. 2022 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 680 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 100 Kč, tuto však podle § 14 odst. 4 AT zkrácenou o 3 půlhodiny, celkově tedy 15 půlhodin; 2) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 7. 12. 2022 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 680 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 100 Kč, tuto však podle § 14 odst. 4 AT zkrácenou o 3 půlhodiny, celkově tedy 15 půlhodin; 3) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 22. 2. 2023 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 680 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 100 Kč, tuto však podle § 14 odst. 4 AT zkrácenou o 1 půlhodinu, celkově tedy 17 půlhodin; 4) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 24. 5. 2023 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 680 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 100 Kč, tuto však podle § 14 odst. 4 AT zkrácenou o 2 půlhodiny, celkově tedy 16 půlhodin; 5) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 5. 3. 2025 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 825 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 150 Kč, tuto však podle § 14 odst. 4 AT zkrácenou o 1 půlhodinu, celkově tedy 17 půlhodin; 6) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 7. 5. 2025 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 825 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 150 Kč; 7) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 13. 8. 2025 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 825 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 150 Kč; 8) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 13. 10. 2025 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 825 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 150 Kč, tuto však podle § 14 odst. 4 AT zkrácenou o 1 půlhodinu, celkově tedy 17 půlhodin po 150 Kč. Celkovou náhradu (22 820 Kč) soud poměrně rozdělil mezi účastnice 1. a 2., neboť se jednalo vždy o společné náhrady.
75. Zástupce účastnice 1. je plátce DPH, proto soud náhradu nákladů řízení zvýšil o DPH ve výši 21 %. Celkově se tedy jedná o částku ve výši 84 915,40 Kč.

b) Účastnice 2.

76. U účastnice 2. soud považoval za základ pro učení náhrady nákladů řízení částku 50 000 Kč, resp. 113 000 Kč (§ 7, § 8 odst. 1, § 9 odst. 4 písm. c) AT). Náhrada účelně vynaložených nákladů se u ní sestává z odměny zástupce za 24 úkonů právní služby po 3 100 Kč (u úkonů do 31. 12. 2024), resp. 5 620 Kč (u úkonů od 1. 1. 2025), a to za převzetí a přípravu zastoupení, odvolání proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 8. 2017, č.j. 13 Cm 1230/2010-474, doplnění odvolání ze dne 21. 8. 2018, vyjádření ze dne 25. 7. 2019, vyjádření ze dne 16. 8. 2019, účast na jednání soudu dne 23. 8. 2019, odvolání proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č.j. 13 Cm 1230/2010-635, vyjádření k odvolání navrhovatelky proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č. j. 13 Cm 1230/2010-635, účast na jednání odvolacího soudu dne 11. 5. 2021 a dále za úkony uvedené v odst. 72 (vyjma převzetí a přípravy zastoupení), neboť se jednalo o společné úkony s účastnicí 1. U společných úkonů pak soud odměnu za úkony učiněné do 31. 12. 2024 podle § 12 odst. 4 AT snížil o 20 %. Za úkony učiněné od 1. 1. 2025 se podle § 12 odst. 4 AT druhému účastníkovi snižuje mimosmluvní odměna o 20 %, nicméně s ohledem na princip ekvity soud uvedené snížení promítl do odměny obou účastníků a přiznal každému odměnu ve výši 90 %. Celkem na odměně byla účastnici 2. přiznána částka 80 568 Kč (9x 3 100 Kč, 9x 2480 Kč a 6x 5 058 Kč). Soud nepřiznal odměnu za doplnění

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavel Zabranský.

odvolání ze dne 10. 2. 2020, neboť stejný den učinil zástupce účastnice 2. vyjádření k odvolání, za něž mu odměna přiznána byla, tzn. že zástupce měl oba úkony učinit jedním podáním nikoliv dvěma. Soud také nepřiznal odměnu za doložení listin a doplnění důkazních návrhů ze dne 18. 3. 2025, jak již uvedeno shora u nákladů účastnice 1.

77. Účastnici 2. dále náleží paušální náhrada výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné (tzv. režijní paušál) ke shora uvedeným úkonům právní služby podle § 13 odst. 4 AT, konkrétně ve výši 5 400 Kč (9x 300 Kč, 9x 150 Kč a 6x 225 Kč). Do 31. 12. 2024 činila výše této náhrady za 1 úkon právní služby 300 Kč, po 1. 1. 2025 jde o 450 Kč. U společných úkonů účastnice 1. a 2. soud přiznal polovinu.
78. Vedle toho se náhrada nákladů účastnice 2. sestává z náhrady cestovních výdajů jejího zástupce na jednání soudu podle § 13 odst. 1 a odst. 5 AT a náhrady za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 AT celkově ve výši 15 854 Kč.
79. Konkrétně jde o 1) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Českých Budějovic na jednání dne 23. 8. 2019 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 680 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 100 Kč, tuto však podle § 14 odst. 4 AT zkrácenou o 1 půlhodinu, celkově tedy 17 půlhodin; 2) náhradu cestovních výdajů za cestu z Brna do Prahy na jednání odvolacího soudu dne 11. 5. 2021 a zpět za užití vlaku (jízdné ve výši 464 Kč) a náhradu promeškaného času v délce 18 půlhodin po 100 Kč, tuto však podle § 14 odst. 4 AT zkrácenou o 2 půlhodiny, celkově tedy 16 půlhodin; a dále stejnou náhradu jako u účastnice 1. uvedenou v odst. 75 ve výši 22 820 Kč, z níž účastnici 2. soud přiznal polovinu, tj. 11 410 Kč.
80. Zástupce účastnice 2. je plátcem DPH, proto soud náhradu nákladů řízení zvýšil o DPH ve výši 21 %. Celkově se tedy jedná o částku ve výši 123 204,60 Kč.
81. Dále jí náleží náhrada nákladů za uhrazený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, konkrétně za podání odvolání proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 8. 2017, č.j. 13 Cm 1230/2010-474 (záznam o složení na č.l. 499).
82. O náhradě nákladů vzniklých státu (znalečné ve výši 39 144,16 Kč, které hradil stát) soud rozhodl dle § 148 odst. 1 o. s. ř.
83. Lhůty k plnění náhrady nákladů soud stanovil dle § 160 odst. 1 o. s. ř., když neshledal podmínky pro jejich prodloužení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

České Budějovice 13. října 2025

JUDr. Eva Veselá v. r.
samosoudkyně